MIODRAG B. PROTIĆ

Rođen u Vrnjačkoj Banji 10. svibnja 1922. Upravnik Muzeja savremene umetnosti u Beogradu. Za dopisnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, izvan radnog sastava Odjela za likovne umjetnosti, izabran je 23. lipnja 1966.

Gimnaziju uči u Kraljevu. Pravo studira u Beogradu a slikarstvo privatno kod Josića.

Još za đačkih dana na sastancima literarne družine »Osvit« izlaže svoje prve ideje o slikarstvu i književnosti. Bio je predsjednik toga društva i surađuje u istoimenom časopisu (1940–41). Časopis je bio zbog lijeve orijentacije ubrzo zabranjen.

Prvi puta izlaže na izložbi ULUS-a 1946. god. Od tada izlaže na kolektivnim izložbama ULUS-a, sa grupom Samostalni i Decembarskom grupom. Izlagao na prvom i drugom jugoslavenskom Trienalu. U okviru jugoslavenskih reprezentacija izlagao u inostranstvu, Londonu, Parizu, itd. Izlagao na Bijenalu u Tokiju, Mediteranskom Bijenalu u Aleksandriji i na Bijenalu u Veneciji. Samostalno izlagao u Beogradu 1956., 1957., 1959. i 1963., u Novom Sadu 1958., Ljubljani 1960., Požarevcu 1961., Splitu 1962.

Nagrađen međunarodnom nagradom UNESCO-a na Bijenalu u Veneciji (XVII), Oktobarskom nagradom grada Beograda 1956. Dobiva zlatnu medalju na »III Premio Morgan's Paint« u Riminiju 1961. Iste godine nagrađen na I trijenalu Jug. lik. umjetnosti u Beogradu.

»Protićevo slikarstvo – piše dr Katja Andrović – u periodu od 1945. do 1963. obuhvata nekoliko faza koje pokazuju logičan razvoj transponovanja meditativnog doživljavanja stvarnosti u domeni bogate likovne misli. Polazeći od analitičkog odnosa prema predmetu, Protić prvo dolazi do racionalno konstruisanih kompozicija čiji odnosi, forme, površine i boje deluju klasično (Katedrala – 1953., Akvarijum – 1954., Mandolina – 1956.). Razvijajući zatim težnju ka emotivnoj vrednosti objekta (Dve lampe – 1960., Crna katedrala – 1960.) Protić nalazi specifičan izraz u lirskoj apstrakciji, u kojoj dostiže sintezu racionalnog i emotivnog poetskog (Smeđa kompozicija – 1961., Kompozicija sa svetlećom formom – 1962., itd.).«

Protić se bavi likovnom kritikom i esejistikom i teorijom likovnih umjetnosti. Kod likovne kritike kao dugogodišnji kritičar NIN-a držao se svoje premise: »Opredeliti se kao kritičar slepo za »Pravac« znači neopredeliti se za umetnost«. Ubraja se i danas među najbolje likovne esejiste Beograda. Objavio knjige: »Savremenici« I (1956.), »Savremenici II (1964.), »Slika i smisao« (1960.). Izdao monografije: »Milan Konjović« (1958.) i »Milena Pavlović-Barili« (1964.).

Na studijskim putovanjima boravio u Italiji, Francuskoj, USA itd.; bio komesar naših izložaba u inostranstvu. Danas vrši dužnost upravnika Muzeja savremene umetnosti u Beogradu i kao takav doprinjeo je da muzej nosi jugoslavenski karakter i da je prvi takova karaktera u državi.